

Der er ikke lavet noget som helst, for at Folk lettere kunde komme til at deltage i disse Auktioner. Derfor forekommer det mig at være et noget for stærkt Udtryk, naar den højtærede Justitsminister siger, at der afholdes maskerede offentlige Auktioner. Salgene sker fra Medlem til Medlem, og der holdes Kontrol ved Indgangen til Auktionspladsen, saa kun Medlemmer kan komme ind. Den højtærede Justitsminister vil antagelig ikke hæve disse Sager, der er rejste af Justitsministeriet. Jeg maa altsaa henstille endnu en Gang, at de fremmes hurtigst muligt, saa Folk faar at vide, hvad de har at rette sig efter.

Justitsministeren (Zahle): Disse Sager er civile Sager, og det offentlige er kun den ene Part, saa jeg har det ikke i min Magt alene at fremme dem, men fra min Side skal de ikke blive forhalet. Men naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde rettet en haard Beskyldning mod Hads Herreders Landboforening, tager han fejl. Jeg har refereret to upaaandede Domme, som erklærer Auktionerne i Hads Herreders Auktionsforening for offentlige.

Vilh. Rasmussen: Det ærede Medlem fra Kolding (Laurson) har i sin Tale gjort nogle Bemærkninger, som vedrører mig, og som er af en saadan Beskaffenhed, at jeg er nødt til at svare paa dem paa Grund af de frygtelige Konsekvenser, disse Bemærkninger kunde faa, hvis de ikke blev modsagt. Det ærede Medlem har talt om de Dansk-Prøver, om hvilke der var saa megen Diskussion, da vi behandlede Tillægsbevillingslovsforslaget, og siger i sin Tale, at jeg har tillagt mig en Slags Paternitet til disse Dansk-Prøver, som Ministeriet har ladet foretage, og at jeg derefter, da jeg saa Resultatet, er kommet til at fortryde Paterniteten. Det gaar meget over min Forstand, hvorledes det ærede Medlem kan have faaet dette Indtryk. Thi det, jeg sagde i sin Tid, var følgende, som jeg maaske maa faa Lov til at oplæse: „Jeg vil bringe det ærede Finansudvalg en Tak for det Samraad, der har været afholdt om de afholdte Prøver i Dansk i Folkeskolen, et Samraad, jeg nok tror, jeg har foranlediget.“ Altsaa det, jeg har Paterniteten til, er Samraadet om Prøverne, ikke selve Prøverne. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der slutter saa letsindigt, kunde afstedkomme frygtelige Ulykker. Jeg sætter, at jeg faar nogle Personer til at samtale om et eller andet Barn, og det saa efter det ærede Medlems Mening skulde betyde, at

jeg har Paterniteten til dette Barn. Men med en saa mangelfuld Logik har det ærede Medlem sluttet i denne Sag. Men det er ikke den eneste Fejl, det ærede Medlem fra Kolding har begaaet. Han siger senere, at mit Motiv til at drage den Sag frem maaske har været det, at Prøverne gav det Resultat, at Landsbyskolerne kom foran Købstadskolerne. Det er mig ubegribeligt, hvorledes man kan komme til at underskyde mig et saadant, ikke ganske fint Motiv, naar jeg har holdt en lang, lang Tale, i hvilken jeg ved talrige Eksempler har vist, at Prøverne er diletantiske og altsaa ikke kan bruges blandt andet til at afgøre, om virkelig Folkeskolen paa Landet er foran den i Byerne, eller hvorledes Forholdet i det hele taget er. Det vilde være en Selvmodsigelse fra min Side af samme Art som den, det ærede Medlem fra Kolding gør sig skyldig i, dersom jeg havde haft et saadant Motiv samtidig med, at jeg selv erkendte, at Prøverne ikke kan bevise noget som helst i den Retning.

Jeg skal derefter gaa over til de Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at drage frem under Finanslovens Behandling, og jeg har den Glæde, at jeg kan bringe en Tak til en hel Række højtærede Ministre, som har svaret paa mine Spørgsmaal og Henstillinger med Velvillie. Jeg vil da ganske særlig betone, at den højtærede Justitsminister stillede sig særlig velvillig til det meget betydningsfulde Spørgsmaal, jeg har draget frem, om eventuelt ad Lovgivningens Vej at stoppe Kilden til det, som jeg har betegnet som Samfundets Stakler. Det er mit Haab, at Ministeren i Henhold til sine Udtalelser her i Dag vil spørge Sundhedsstyrelsen, hvad den mener at kunne anbefale Lovgivningsmagten at foretage sig, eller om den mener, at det er bedre, at en særlig sagkyndig Kommission faar dette Spørgsmaal til Overvejelse.

Jeg vil dernæst takke den højtærede Indenrigsminister for hans imødekommende Svar paa min Henstilling angaaende en Kommission om de grønlandske Forhold. Derimod er det mig noget af en Skuffelse, at den højtærede Undervisningsminister svarede mig saa undvigende, vil jeg sige, paa mit Spørgsmaal, om Ministeren vilde prøve paa at faa nedsat en Seminariekommision og desuden en stor Kommission til samlet Drøftelse af hele vort Undervisningsvæsen. Jeg tror vedblivende, at det netop er det rette Tidspunkt i dette Øjeblik. Naar man for godt hundrede Aar siden kunde tage hele Undervisningsvæsenet op til samlet Drøftelse og med det frem-